

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

Fira de l'Oli de Qualitat Verge Extra i les Garrigues

Les Borges Blanques, 23 de gener de 2022

Bon dia, consellera; diputats del Parlament de Catalunya que m'acompanyeu; senadora, que ara no ens veiem tant des que estàs a Madrid, em fa molt de goig veure't; alcaldes que ens acompanyeu, l'alcalde s'ha assegut a la darrera fila, i, naturalment, guardonats, tant els qui ja atresoreu tota una vida dedicada al treball, i per tant a les vostres famílies, però també a la comarca, i que avui heu rebut aquest emotiu reconeixement, com els joves que heu rebut els premis d'investigació i que sou el futur de la comarca, i per tant del país.

Em plau molt ser aquí una vegada més a les Borges Blanques, a les Garrigues, donant suport a totes les iniciatives que tireu endavant. Ara fa nou mesos, diria, que vaig ser aquí, quan es va posar la primera pedra de l'arxiu, que va ser una operació molt complicada que vam poder desencallar quan jo era consellera de Cultura. Fa molt de goig veure que la feina no s'atura, que tira endavant, que els projectes avancen, sobretot perquè aquest és un projecte d'arrel republicana, la construcció del que hauria d'haver estat el sistema d'arxius de casa nostra, un projecte que es va concebre en aquell moment i que encara no s'ha acabat. Imagineu-vos, doncs, tot el fil d'història que hi ha entremig.

I m'agrada també que siguem en una sala que porta el nom d'una dona, com m'ha agradat molt aquest reconeixement que s'ha fet ara quan han pujat a l'escenari les senyores dels senyors Palau i Sans, perquè, efectivament, la història de vegades és en masculí, però la determinació i la presència de les dones ha estat, és, una realitat, i encara ha de tenir més reconeixement a partir d'ara. I aquesta sala forma part també d'una altra de les estructures de país, com són les biblioteques, una estructura de país en què també vaig participar com a consellera. Però, per tant, ja havia estat aquí a les Borges Blanques representant les institucions del país. Ara deia la regidora que sempre hi soc. La veritat és que sempre miro de ser-hi quan em crideu, i avui soc aquí a la Fira de l'Oli, que ja arriba a la cinquanta-novena edició i que des de en fa vint-i-cinc també serveix per promoure aquest oli de qualitat verge extra que us representa a tot el país i que ens representa tots al món.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

Estic molt contenta, doncs, de ser aquí per veure el passat i el futur. Avui ha estat un acte molt bonic. President, t'agraeixo molt que m'hagis convidat a formar part d'aquest dia de la comarca, perquè això encara no ho havia fet, aquí, a les Borges. Perquè, veritablement, és una mica el que volem per al país, el que vosaltres representeu i encarneu amb les vostres trajectòries. I volem, naturalment, futur, i aquests premis que s'han donat a la recerca, a més a més en dues temàtiques que també són molt interessants, tant la història dins d'un videojoc com la pedra seca, que és un altre dels nostres senyals d'identitat col·lectiva, són un exemple per motivar els joves a conèixer el nostre país, les nostres tradicions, a estimar-les i, per tant, a continuar-les. És la llavor que no seria possible sense la feina prèvia que avui ha estat reconeguda amb aquests premis a tota una trajectòria laboral, professional, empresarial, en aquest cas la de dues persones, de Juneda i de les Borges, que representen el nostre tarannà, la nostra tenacitat a l'hora de tirar endavant contra tots els obstacles. Per tant, que després de tota una vida de feina rebeu aquest reconeixement i que jo n'hagi pogut ser partícip em fa molt –molt– contenta.

I que aquest acte sigui en el marc de la fira de l'oli –ara no em posaré a cantar «volem pa amb oli, pa amb oli volem», però jo una mica en vull, de pa amb oli, ara anirem cap a la fira– em vincula amb les meves pròpies arrels. Em sembla que una vegada que vaig acompanyar el president Torra en la inauguració de la fira, llavors devia ser consellera, vaig explicar uns fets vinculats amb la meva pròpia família. El meu pare era metge, i és l'home més lliure que jo he conegut. Per tant, quan parlem de referents de llibertat, i de la llibertat que miro de contribuir que puguem aconseguir tots col·lectivament, sense cap mena de dubte el millor referent el tinc a casa. El meu pare era un home tan lliure que no feia arrels enlloc; no va voler arrelar enlloc. No comprava propietats, per exemple, que és una cosa que es fa quan vols arrelar, allò que diem «he arribat a un lloc, vull ser-hi». Ell era tan lliure que no va arrelar enlloc. Les úniques propietats que va comprar van ser unes quarteres de terra on va cultivar oliveres i ametllers per tenir el seu oli, per treballar la terra els caps de setmana quan deixava de fer de metge a l'Hospital Clínic de Barcelona. Són unes quarteres de terra a la Franja, a Peralta de la Sal. És on va fer les seves veritables arrels, unes arrels lleus, si voleu, perquè ell és allà a la terra; va voler que les seves cendres estiguessin sota les seves oliveres. I per això per a mi sempre és molt emocionant venir a la Fira de l'Oli, perquè em recorda aquesta vinculació del meu pare amb la terra, i amb les oliveres i l'oli, i també amb les tradicions. Jo em dic Borràs, ell es deia Borràs, i abans de morir va voler que la meua fill collís olives amb la borrassa i conegués tot el procés de l'elaboració de l'oli. I va aprendre que l'expressió «anar de mal borràs» ve precisament de quan les borrasses cedeixen pel

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

seu pes i se n'escapen els fruits, en aquest cas les olives. Va ser molt emocionant també viure com en els últims moments de la seva vida, que va acabar-se de manera prematura, feia aquest llegat a la meua filla. Volia que conegués un procés que forma part de la nostra vida i de la nostra terra.

I l'oli, aquest producte de qualitat que representa el bo i millor de la nostra terra, de la nostra cultura, de la nostra gastronomia, un producte de qualitat que exportem al món i del qual aquí es concedeixen els premis al de més renom, és un exemple del que podem ser, del que som i del que podrem ser encara més quan disposem de la llibertat per mostrar-nos amb plenitud a casa nostra i al món.

Us felicito per aquesta tenacitat, per aquests cinquanta-nou anys de la Fira de l'Oli. Felicito als qui heu dedicat una vida al treball i que avui heu rebut aquest reconeixement, un treball i un reconeixement que són una manera perquè la comarca es pugui mirar al mirall amb orgull i alhora perquè vosaltres us veieu reflectits en la comarca i el país. Persevereu en la investigació, persevereu en l'estudi i en el reconeixement de les nostres pròpies tradicions, perquè això és el que ens donarà la força. Com les oliveres, que perduren i persisteixen i que són una metàfora molt bonica del que necessitem com a país; aquest tenir-ne cura, anar-les treballant, recollir-ne el fruit i després oferir-lo al món. Això que necessita el país és el que feu amb l'oli, que ja és la base de la dieta mediterrània i que ja s'exporta com un dels grans productes nostres. Es parla d'«or líquid» precisament per fer referència a l'oli, per la seva vàlua, pel tresor que representa. I aquesta és la terra on ho feu possible amb el vostre esforç, que és l'orgull de tot el país. Per tant, enhorabona i gràcies.

Visca les Borges, visca les Garrigues i visca Catalunya!